

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513205005
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513205005.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa CD P., s.r.o., so sídlom v N. 3, K červenému dvoru XXXX/XXa, F. republika, IČO: 26 429 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporkyni T. N., bytom F., C. XXX/XX, o zaplatenie 466 € istiny s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu 13C 248/2013-30 z 5.12.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil až do skončenia konania vedeného pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci sp. zn. C-558/13.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania sa domáha proti odporkyni plnenia z indosovanej zmenky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Súd zistil, že Krajský súd v Prešove uznesením 6Co 156/2013-43 zo 16.10.2013 (právoplatným 22.10.2013) predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 Smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“ Dospel k záveru, že od rozhodnutia Súdneho dvora o predmetnej prejudiciálnej otázke závisí rozhodnutie v predmetnej veci, a preto podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. konanie prerušil.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Predovšetkým zdôraznil, že uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, keďže proti nemu bolo podané odvolanie, z čoho vyplýva, že súdom formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co 79/2013 z 5.9.2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Bol toho názoru, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku, tzn. otázku, ktorá smeruje na rozpor vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá nie je primárne použiteľná vo veci samej so sekundárnym právom EÚ, a navyiac nerešpektoval platné

procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Týmto nariadením je možnosť ex offio skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu v zásade vylúčená, a mal za to, že súd sa svojim postupom snaží obísť kontradiktórnosť európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ignoruje platnú právnu úpravu zmenkového práva, a porušuje aj medzinárodné záväzky v medzinárodných zmluvách, ktoré sa Slovenská republika zaviazala dodržiavať.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p., lebo na prerušenie konania nie sú dané dôvody.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvého stupňa prerušil konanie v danej veci na tom základe, že od vyriešenia prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co 156/2013 Súdneho dvoru EÚ, závisí rozhodnutie v predmetnej veci. Konanie z tohto (jediného) dôvodu prerušil, a to až do skončenia konania vedeného o tejto prejudiciálnej otázke pred Súdny dvorom EÚ vo veci C- 558/13.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Odvolací súd zistil, že Súdny dvor Európskej únie uznesením Predsedu Súdneho dvora č. 9667114 zo 4. júna 2014 nariadil výmaz veci C- 558/13, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo 16.10.2013 v konaní CD P. s.r.o. proti K. C.. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia, podkladom pre uvedený postup bolo oznámenie Krajského súdu v Prešove zo 7.5.2014 o tom, že návrh na začatie prejudiciálneho konania berie späť.

So zreteľom na uvedené skutočnosti existujúce v čase rozhodovania odvolacieho súdu je zrejmé, že dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci, zanikol, a preto napadnuté uznesenie už z tohto dôvodu muselo byť zrušené podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p.

Odhliadnuc od uvedeného, podľa názoru odvolacieho súdu ani neboli splnené zákonné podmienky na prerušenie konania v danej veci. V konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) pri posudzovaní procesných otázok v štádiu začatia konania, keď súd prvého stupňa postup v tomto štádiu konania nedodržiaval a v rozpore s úpravou čl. 4 v spojení s čl. 19 Nariadenia konanie prerušil.

Z čl. 4 Nariadenia (začatie konania) je zrejmé, že v tomto štádiu konania súd posudzuje návrh výlučne z hľadiska splnenia Nariadením určených predpokladov pre ďalšie konanie (či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú alebo návrh neprípustný alebo či navrhovateľom poskytnuté informácie sú dostatočne jasné alebo primerané, či tlačivo návrhu je správne vyplnené), teda posudzuje podaný návrh výlučne z formálneho hľadiska a odstraňuje jeho vady (obdoba postupu podľa Občianskeho súdneho poriadku po doručení návrhu na začatie konania). V štádiu začatia konania podľa čl. 4 Nariadenia je preto prerušenie konania vylúčené vzhľadom na charakter tohto štádia, v ktorom súd iba posudzuje, či podaný návrh zamietne podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia alebo bude pokračovať v konaní podľa čl. 5 ods. 1 a nasl. Nariadenia. Ak návrh má všetky náležitosti v zmysle Nariadenia, súd pokračuje v konaní podľa čl. 5 ods. 1 (pribeh konania), resp. čl. 7, pričom až v tomto štádiu konania sa môže zaoberať hmotnoprávnym posúdením veci, a príp. konanie aj prerušiť podľa príslušných ustanovení O.s.p. Keďže v prejednávanej veci súd nedospel do tohto štádia konania (podľa čl. 5, resp. čl. 7 Nariadenia), je prerušenie konania v prejednávanej veci predčasné a v rozpore s Nariadením.

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa po právoplatnosti tohto uznesenia pokračovať v konaní o návrhu navrhovateľa podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007. Pre ďalší postup súdu v konaní i vzhľadom na odvolacie námietky navrhovateľa treba zdôrazniť, že aj keď Nariadenie má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, je však aj v takom konaní povinnosťou súdu rešpektujúc základné právo účastníkov na spravodlivú súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý, navrhovateľovi v konaní boli priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z Nariadenia, a aby aj v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, bola súčasne zabezpečená účinná a spravodlivá ochrana práv spotrebiteľov, proti ktorým je nárok uplatňovaný. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a predpisov Európskej únie v oblasti ochrany práv spotrebiteľa by totiž bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.